

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Zápalkovou v hlavním líčení konaném v Praze dne 5. ledna 2016

t a k t o :

Obžalovaný

M [REDACTED] H [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

dne 21.9.2015 ve 21:30 hodin v Praze 9 v ulici Beladova, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Ford Escort, tmavě modré barvy, RZ [REDACTED], a to po předchozím požití drog, kdy hladina kanabinoidů v jeho krvi byla 355 ng/ml, přičemž hodnota účinné látky Δ^9 - THC v séru byla 13 ng/ml, dle znaleckého posudku z odvětví toxikologie se nacházel ve stavu vylučujícím schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo a s touto skutečností byl minimálně srozuměn,

t e d y vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

č í m ž s p á c h a l

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaný M. H. řídil dne 21. 9. 2015 ve 21:30 osobní automobil tovární značky Ford Escort, tmavě modré barvy, RZ [redacted] v Praze 9 v ulici Beladova, kde byl zastaven hlídkou Policie ČR a podroben silniční kontrole. Při kontrole policejní hlídkou vzniklo podezření, že obžalovaný byl pod vlivem návykové látky, neboť se začal chovat zmateně. Na základě tohoto podezření byl hlídkou Policie ČR vyzván k podrobení se zkoušce na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle, a to přístrojem DrugWipe 5S, s čímž obžalovaný souhlasil. Výsledek této zkoušky vyšel pozitivní na cannabis. Následným toxikologickým vyšetřením provedeným v Nemocnici Na Bulovce, oddělení soudního lékařství, byla v těle obžalovaného zjištěna přítomnost kanabinoidů s výsledkem 355 ng/ml. Stejně jako o užití návykových látek obžalovaným před jízdou soud nepochyboval ani o tom, že předmětné vozidlo řídil právě obžalovaný, neboť ve voze v době kontroly policejní hlídky nebyly přítomny žádné další osoby.

Obžalovaný se k hlavnímu líčení konanému dne 5. 1. 2016 nedostavil, ač byl řádně a včas předvolán (předvolání doručeno obžalovanému dne 8. 12. 2015). Jelikož měl soud za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného a zároveň byly splněny další podmínky dle § 202 odst. 2 tr. řádu, soud rozhodl o tom, že hlavní líčení bude konáno v nepřítomnosti obžalovaného.

Z protokolu o výsledku podezřelého ze dne 21. 9. 2015, č.j. KRPA-383191-8/TČ-2015-001322, čteného v souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu vyplynulo, že obžalovaný dne 21. 9. 2015 řídil vozidlo z obce Střemy směrem na Letňany, kde chtěl nastoupit na autobus. Kousek od metra Letňany byl zastaven policejní hlídkou a podroben běžné silniční kontrole. Dále se obžalovaný podrobil orientačnímu testu na přítomnost drog, který byl pozitivní. K tomuto obžalovaný v protokolu uvádí, že den předtím kouřil marihuanu, jednu cigaretu, a byl si vědom toho, že zbytky THC stále budou v jeho těle, jen netušil, že v takovém množství, jinak by neřídil. Činu lituje.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 29. 9. 2015 vypracovaného Ing. Jaroslavem Zikmundem soud zjistil, že hodnota aktivních kanabinoidů Δ^9 -THC v těle obžalovaného v době laboratorních testů byla 13 ng/ml; hodnota 355 ng/ml kanabinoidů odpovídá biologicky neaktivnímu metabolitu Δ^9 -THC. Dále soud ze znaleckého posudku zjistil, že u obžalovaného v době řízení motorového vozidla došlo k psychoaktivnímu působení kanabinoidů a došlo tak ke stavu, při němž bylo značné negativní ovlivnění řídičských schopností obžalovaného, tedy ke stavu vylučujícímu schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo.

Soud dále provedl listinné důkazy. Z úředního záznamu ze dne 21. 9. 2015, č.j. KRPA-383191-1/TČ-2015-001322, vyplývá, že obžalovaný byl dne 21. 9. 2015 ve 21:30 hodin zastaven hlídkou Policie ČR a byla u něj provedena silniční kontrola. Při této kontrole byl obžalovanému proveden test na přítomnost omamných a psychotropních látek testrem DrugWipe 5S s pozitivním výsledkem na cannabis. Z lékařského vyšetření ze dne 22. 9. 2015 (lékařské vyšetření provedeno dne 21. 9. 2015 okolo 23:00 hodin) provedeného Nemocnicí Na Bulovce, oddělením soudního lékařství, pak je zřejmé, že v těle obžalovaného byla v době toxikologického vyšetření zjištěna přítomnost kanabinoidů a jejich hladina jednoznačně stanovena na 355 ng/ml. Z výpisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný nemá v tomto rejstříku žádné záznamy.

Soud provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. řádu. Soud přitom dospěl k závěru, že je zcela nepochybné, že dne 21. 9. 2015 ve 21:30 hodin v ulici Beladova v Praze 9 obžalovaný řídil motorové vozidlo tovární Ford Escort, tmavě modré barvy, RZ [REDAKCE], když byl zastaven hlídkou Policie ČR. Soud též má za prokázané, že obžalovaný byl následně odvezen do Nemocnice na Bulovce, kde byl podroben toxikologickému vyšetření s výsledkem přítomnosti kanabinoidů v těle v hladině 355 ng/ml, přičemž hodnota aktivních kanabinoidů Δ^9 – THC byla 13 ng/ml. Všechny tyto popsání závěry soudu odpovídají výpovědi obžalovaného učiněné v přípravném řízení a zaznamenané do protokolu ze dne 21. 9. 2015, ve které obžalovaný mimo jiné uvedl, že řídil vozidlo pod vlivem návykové látky, přičemž již při usednutí za volant tohoto motorového vozidla byl srozuměn se skutečností, že se v jeho těle budou nacházet zbytky THC. Zároveň shora popsání závěry soudu odpovídají i všem ostatním důkazům provedeným v tomto řízení.

S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním popsáním ve skutkové větě výroku rozsudku naplnil znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Návykovou látkou se dle § 130 tr. zákoníku rozumí též psychotropní látka, přičemž v souladu s § 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve spojení s přílohou č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamu návykových látek, kanabinoidy (THC), které se v době spáchání skutku nacházely v těle obžalovaného, jsou psychotropní látkou. Obžalovaný ve stavu ovlivněném návykovou látkou řídil motorové vozidlo, což je typická činnost, jejíž bezpečný výkon vyžaduje soustředěnou pozornost a schopnost správně vnímat a pohotově reagovat na vznikající situace. Hladina aktivních kanabinoidů Δ^9 – THC v těle obžalovaného přitom byla natolik vysoká, že způsobila, že obžalovaný byl v době řízení motorového vozidla ve stavu vylučujícím schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo, tedy ve stavu vylučujícím způsobilost motorové vozidlo řídit. Obecně lze říci, že při řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky dochází často k ohrožení a mnohdy též k poruše zájmů chráněných trestním zákoníkem, zejména pak nejcennějších chráněných právních statků – života a zdraví osob. Ke konkrétnímu ohrožení a ani poruše zájmů chráněných trestním zákoníkem pak skutečně nemusí dojít, neboť formulace skutkové podstaty trestného činu toto nevyžaduje. Obžalovaný se svým ovlivněním návykovou látkou byl minimálně srozuměn, a přesto v tomto stavu usedl za volant a řídil motorové vozidlo, tedy jednal minimálně s úmyslem nepřímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

Trest soud ukládal v souladu s § 39 odst. 1 tr. zákoníku, když přihlédl především k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, jakož i k chování po činu. Obžalovaný se dopustil poměrně nebezpečného jednání v dopravě, kdy ve stavu vylučujícím schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo, motorové vozidlo řídil. Na druhou stranu se obžalovaný v minulosti nikdy nedopustil trestného činu. Soud dále přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a dospěl přitom k závěru, že ve prospěch obžalovaného hovoří skutečnost, že i vcelku bezproblémově spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení; na druhou stranu soud v daném případě neshledal žádnou významnější přitěžující okolnost. Z těchto důvodů soud obžalovanému uložil mírný výchovný trest spočívající v trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce trvání 20 měsíců. Trest odnětí svobody byl uložen v dolní polovině zákonné sazby; zkušební doba byla vyměřena při spodní hranici zákonné sazby.

Zároveň byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 15 měsíců. Obžalovaný řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky ve stavu vylučujícím schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo. Svou trestnou činnost spáchal v souvislosti s činností, která je mu nyní zakázána. V trestním zákoně je minimální hranicí pro trest zákazu činnosti 1 rok a maximální hranicí 10 let. Soud přihlédl ke všem okolnostem případu a trest uložil při spodní hranici zákonné sazby.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 5. ledna 2016

JUDr. Zuzana Zápalková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Mgr. Kokešová